

MARGARET RYAN

Bay Tipp'in Hazinesi

MARGARET RYAN İskoçya'da doğdu. Glasgow Üniversitesi'ni bitirdikten sonra uzun yıllar ilköğretim öğretmeni yaptı. Halen İskoçya'nın doğu kıyısında bulunan St. Andrews kasabasında yaşıyor ve çocuklar için kitaplar yazıyor.

Weird Street. The Treasure of Mr Tipp

Metin © 2009 Margaret Ryan

Resimler © 2009 Kate Pankhurst

İletişim Yayınları 1705 • Çocuk Kitapları Dizisi 91

ISBN-13: 978-975-05-0999-5

© 2012 İletişim Yayıncılık A. Ş.

1. BASKI 2012, İstanbul

EDITÖR Bahar Siber

KAPAK Suat Aysu

UYGULAMA Hüsni Abbas

DÜZELTİ Bahri Özcan

BASKI ve CILT Sena Ofset · SERTİFİKA NO. 12064

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi B Blok 6. Kat No. 4NB 7-9-11

Topkapı 34010 İstanbul Tel: 212.613 03 21

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak İletişim Han No. 7 Cağaloğlu 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

TUHAF SOKAK

MARGARET RYAN

Bay Tipp'in Hazinesi

Weird Street

The Treasure of Mr Tipp

RESİMLEYEN *Kate Pankhurst*

ÇEVİREN *Mercan Yurdakuler Uluengin*

*Angus'a,
sevgiyle*

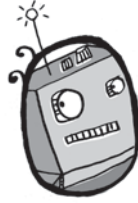
Sorun: Eski bisikletim. Artık bana küçük geliyor, ama babam bacağını kırdığı için çalışmıyor. O yüzden de yenisini alamıyoruz.

Parlak fikir: Bisiklet almak için para biriktirmek lazım. Mahalle bakkalı Bay Maini'ye gazete dağıtabilir miyim diye sor.

İkilem: Gazete dağıtılacak bir bölge var, ancak Tuhaf Sokak'ı da içine alıyor ve orada oturanlar biraz tuhaf.

Kahraman: Tabii ki ben. Jonny Smith. Korktuğum yok – alt tarafı gazete dağıtacağım. Hem Tuhaf Sokak sakinleri ne kadar tuhaf olabilir ki?

Birinci Bölüm

Ben sıradan bir çocuğum. Sıradan kapılı, sıradan pencereli, sıradan bir evde oturuyorum. Sıradan bir köpeğim, sıradan bir kedim, sıradan bir Japon balığı var. Aileme gelince, onlar da gayet sıradan. Kız kardeşim Ellie'yi saymazsanız tabii. Yemek yemek bir spor dalı olsa, Olimpiyat Madalyası kazanır o.

Futbol, bilgisayar oyunları ve tatil gibi sıradan şeyleri seviyorum. Okula ve öğretmenim Bayan Dodds'a pek bayıldığım söylenemez. Öğretmenim, kafamın saçma sapan şeylerle dolu olduğunu düşünüyor. Tuhaf Sokak'ta olup biten sıra dışı şeyleri anlattığımda bana hiç inanmıyor.

Onun yolunun Tuhaf Sokak'tan geçtiğini bile sanmıyorum. Geçtiyse bile büyük olasılıkla arabasının içinde, kafasından kazık matematik problemleri geçirerek, vın diye geçip gitmiştir. Eminim insanları da evleri de fark etmemiştir. Ama ben gazete dağıtırken

insanları da evleri de fark ediyorum.
Özellikle de tuhaf olanlarını. Örneğin 34,5
numara...

Bir gün gazetenin köşesine bu numarayı
yazan Bay Maini'ye "Sizce tuhaf bir kapı
numarası değil mi?" diye sordum.

Bay Maini omuz silkmekle yetindi.
"Kimileri de evlerine tuhaf tuhaf isimler
koyuyor. Numarası neden tuhaf olmasın?"

Ona karşı çıkmadım, ama 34,5 numara
gerçekten de tuhaf bir evdi. Tuhaf
Sokak'ın tam ortasında yer alıyordu. Masal
kitaplarından fırlamış gibi bir hali vardı.

Ev, muhtemelen koca bir buldozer
tarafından tepenin içine oyulmuştu.
Üzerinden demirler fırlayan meşe bir kapısı
ve kocaman, demirden bir çanı vardı.
Pencereleriye şişe diplerinden yapılmıştı.
Ama en tuhafı, sebze yetiştirilen düz
çatısıydı. Sıra sıra sebze...